

การสร้างแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปลายมณัส การนัง¹ สุนทรา โตบัว² และ วารุณี ลัภนโชคดี³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะคือ เพื่อสร้างแบบวัดและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด สร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแปลความหมายของคะแนนจากแบบวัด และสร้างคู่มือการใช้แบบวัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ และพัฒนาเกณฑ์ปกติของแบบวัด คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 483 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน แบบวัดที่สร้างขึ้นมาประกอบด้วยข้อคำถาม 43 ข้อ ที่มุ่งวัดความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 องค์ประกอบคือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และความมีภูมิคุ้มกันตนเอง บน 2 เงื่อนไข คือ ความรู้และคุณธรรม ที่มีข้อคำถามเชิงสถานการณ์แบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก และสร้างตัวเลือกตามทฤษฎีด้านจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom, and Masia ทั้ง 5 ชั้น โดยแต่ละตัวเลือกมีคะแนนที่แตกต่างคะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน

ผลการวิจัยพบว่าแบบวัดที่สร้างขึ้นมีคุณภาพสามารถนำไปใช้วัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยที่สำคัญมีดังต่อไปนี้ 1) ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามโดยการทดสอบสถิติ t-test ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า t อยู่ในช่วง 2.74 - 8.16 2) ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่าแบบวัดมีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยค่าไคสแควร์เท่ากับ 862.55 ($p = .071$) ที่ $df = 803$, CFI = 0.99, TLI = 0.98, RMSEA = 0.01, SRMR = 0.03 3) ความตรงตามสภาพของแบบวัด โดยการทดสอบสถิติ t-test พบว่าแบบวัดมีความตรงตามสภาพ โดยกลุ่มที่รู้ว่ามีคุณลักษณะความพอเพียงสูงและต่ำมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ความเที่ยงของแบบวัดจากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พบว่าแบบวัดมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 5) เกณฑ์ปกติสำหรับแปลความหมายคะแนนของแบบวัดในรูปของคะแนนมาตรฐานที่ปกติทั้งฉบับมีค่า T7-T78 และ 6) คู่มือการใช้แบบวัดที่จัดทำขึ้นมีความเป็นปรนัย มีความเหมาะสม สะดวกในการนำไปใช้ อ่านเข้าใจง่ายและมีส่วนประกอบสำคัญครบถ้วน

คำสำคัญ: การสร้างแบบวัด, แบบวัดคุณลักษณะความพอเพียง, หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ อาจารย์ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทร. 09-4021-0233 อีเมล: kn_plai@hotmail.com

Constructing of Sufficiency Characteristics Test Based on Sufficiency Economy Philosophy for Mathayomsuksa 3 Students in Bangkok Metropolis

Plaimanat Kannang^{1*} Suntara Tobua² and Warunee Lapanachokdee³

Abstract

The purpose of this research was to construct the sufficiency characteristics test based on sufficiency economy philosophy for Mathayomsuksa 3 students in Bangkok metropolis. The specific objectives were to construct and validate the sufficiency characteristics test; to set norms for interpreting the test score; and to construct the test manual. Using multi-stage random sampling method, research sample for test validation and norms construction consisted of 483 Mathayomsuksa 3 students who studied in school under Bangkok metropolis secondary educational service area office in second semester, academic year 2013. The constructed test comprised of 43 items which, aimed to assess three components of sufficiency on philosophy of sufficiency economy; modesty, rationality and have a good immunity which was based on two condition which was knowledge and morality. The test used situational questions which five multiple choices in each item according to the affective theory of Krathwohl, Bloom, and Masia. The five multiple choices had difference score in range of 1-5 score.

The research results showed that the sufficiency characteristics test was adequate quality and could be used to assess the sufficiency characteristics based on sufficiency economy Philosophy for Mathayomsuksa 3 students in Bangkok metropolis. The significant findings were as follows: 1) The discrimination power of item were analyzed by t-test was different statistically significant at the .05 levels that ranged from 2.74-8.16 2) The construct validity of sufficiency characteristics test, investigated by confirmatory factor analysis, revealed that construct validity of sufficiency characteristics test was achieved. Chi-Square (χ^2) was 862.55 ($p = .071$) with df. was 803; CFI was 0.9; TLI was 0.98; RMSEA was 0.01; and SRMR was 0.03 3) The concurrent validity was used the statistical test. It revealed that this test had concurrent validity by using the known-group technique which discriminated high and low sufficiency characteristics different statistically significant at the .01 levels 4) Cronbach's alpha reliability coefficient for the whole test was 0.92 5) The local norms for the sufficiency characteristics test score interpretation presented in the form of normalized T-score for the whole test were in the range of T7-T78. 6) The manual for the test had objectivity, suitable and convenient for usability, easy to understand, and fully important composition.

Keywords: ConstructingTest, Sufficiency Characteristics Test, Sufficiency Economy Philosophy

¹ Master Program Student, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University

² Assistant Professor, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University

³ Lecturer, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University

* Corresponding Author Tel. 09-4021-0233 E-mail: kn_plai@hotmail.com

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม ที่ประเทศไทยเผชิญกับปัญหาและความเปลี่ยนแปลงต่างๆ สะท้อนให้เห็นโครงสร้างการพัฒนาที่ไม่สมดุลเกิดผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านกระแสตุนิยมเชิงบริโภคนิยม ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย การใช้จ่ายและการดำรงชีวิตของสังคมไทยเป็นไปตามกระแสดังกล่าว มีแหล่งอบายมุขแพร่หลาย ประชาชนขาดความรู้เท่าทันในการดำเนินวิถีชีวิต และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เหมาะสม ความเสื่อมโทรมของสังคมที่เกิดจากความเห็นแก่ตัวและการเอารัดเอาเปรียบกันของคน การถูกรบกวนงาโดยอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ที่ทำให้ค่านิยมของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นสังคมแห่งการบริโภคนิยม และสังคมวัตถุนิยมซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่ร้ายแรงมากของคนในสังคม ทุกเพศ ทุกวัย พฤติกรรมการบริโภควัตถุนิยมหรือสินค้าฟุ่มเฟือยในปัจจุบัน ไม่เพียงแต่ฝ่ร้างกลไกลงในวิถีชีวิตของเยาวชนเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงผู้คนในสังคมไทยเสมือนเป็นปัจจัยที่ห้า ซึ่งถ้าหากใครไม่ใช้สินค้าเหล่านั้นก็ถือว่าตกยุคไม่ทันสมัย [1]

จากการศึกษาพบว่าเยาวชนในกรุงเทพมหานคร มีรายได้ต่อเดือน 3,000-4,000 บาทและรายได้ต่อเดือนของครอบครัว 60,001 บาทขึ้นไป มีความถี่ในการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย 2-3 ครั้ง/เดือน จำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยคือ ต่ำกว่า 1,000 บาท ประเภทสินค้าฟุ่มเฟือยที่ซื้อบ่อยที่สุดคือ เสื้อผ้าและอุปกรณ์แต่งกายคือ 500-1,000 บาท ผลงานวิจัยยังพบต่ออีกว่าความคิดเห็นต่อโทรศัพท์มือถือและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้าและบริการฟุ่มเฟือย [1] จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการใช้จ่ายใช้สอย และการบริโภคของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันกำลังจะกลายเป็นปัญหาของครอบครัว และเป็นปัญหาสังคมในที่สุด เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเกิดจากการที่เด็กและเยาวชนไม่รู้จักคุณค่าของเงิน ทำให้เกิดการใช้จ่ายเกินความจำเป็น มีการรับรู้อาหารและเทคโนโลยีจากทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว และความสะดวกสบายทำให้ผู้บริโภคกลายเป็นเหยื่อของสื่อต่าง ๆ เพราะประเทศไทยมีโครงสร้างเป็นสังคมเปิด เกิดการหลั่งไหลทางวัฒนธรรม ในขณะที่สภาพสังคมและครอบครัวอ่อนแอ จึงทำให้ตั้งรับไม่ทัน ดังจะเห็นได้จาก

พฤติกรรมการบริโภคในกลุ่มเยาวชน ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปมากตามยุคสมัย บริบททางสังคม และสภาพแวดล้อมตลอดเวลา แต่เมื่อเวลาผ่านไป การหลั่งไหลของวัฒนธรรมจากสื่อตะวันตกเริ่มส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นทั้งในเรื่องการแต่งกาย การเลือกคบเพื่อน การใช้เวลารวมถึงทัศนคติในการดำเนินชีวิต การขาดวิจระณญาณ และความยังคิดในการเลือกบริโภคใช้สินค้าฟุ่มเฟือย และเกินความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของวัยรุ่น เช่น การซื้อสินค้าแบรนด์เนม จำพวก เสื้อผ้า กระเป๋า แวนตา นาฬิการาคาแพง โดยจะพบพฤติกรรมดังกล่าวในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลสูงกว่าจังหวัดอื่นจากที่กล่าวมาทั้งหมดล้วนแต่ช่วยสนับสนุน และผลักดันให้สังคมไทยกลายเป็นสังคมแห่งการบริโภคนิยม และสังคมวัตถุนิยมในที่สุด ถ้าทุกคนในสังคมยังไม่ช่วยหาทางออกให้กับเยาวชน เพราะเยาวชนในวันนี้จะเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า [2]

แนวทางการดำเนินชีวิตในทางสายกลาง มีความเรียบง่ายแต่พอดี มีความสุขทั้งกายและใจ เป็นแนวทางพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานไว้ที่เรียกว่า “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ทุกภาคส่วนจึงได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาคนและการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้น การส่งเสริมปลูกฝังให้เยาวชนปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน [3] ซึ่งการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จะเป็นการสร้างและวางรากฐานจิตสำนึก และภูมิปัญญาของสังคม ที่ดำเนินยุทธศาสตร์การพัฒนาแบบพึ่งตนเอง และยั่งยืน ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาคน และสังคมที่ติงาม ปลูกฝังจิตสำนึกแก่บุคคลทุกระดับ และดำรงชีวิตในสังคมด้วยการพัฒนาจิตใจ พัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ดังนั้นสังคมไทยปัจจุบันจึงต้องการบุคคลทุกระดับ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กนักเรียนที่เป็นความหวังของชาติเป็นผู้ที่จะเข้ามารับภาระทั้งในด้านสร้างสรรค์และพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครองในอนาคต จะเป็นบุคคลที่พร้อมด้วยคุณสมบัติเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม [4]

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีนโยบายของการจัดการศึกษา โดยให้สถาบันการศึกษาเป็นแรงขับเคลื่อนที่

สำคัญในการผลักดันปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เยาวชนไทยได้เข้าใจ และนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ สร้างความตระหนักสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยขยายหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่นักเรียนและชุมชน [4] ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนทุกระดับชั้นในสถานศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับแต่ละวัย โดยได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการเรียนการสอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นช่วงอายุที่อยู่ในสภาวะการแสวงหา จึงอยากรู้อยากลอง และให้ความสนใจสังคมสิ่งแวดล้อม การปรับตัวเองให้เข้ากับกฎเกณฑ์กติกาของสังคม มีความสามารถในทักษะสังคม การสื่อสารเจรจา การแก้ปัญหา การประนีประนอมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งพัฒนาการทางสังคมที่ดีจะเป็นพื้นฐานจะช่วยให้หาแนวทางการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง ในอนาคตต่อไป [5] ดังนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงเป็นช่วงวัยสำคัญที่ควรได้รับการปลูกฝัง และส่งเสริมให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถดำรงตนอยู่ได้อย่างมีความสุขและมีความมั่นคงพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

จากการที่ศึกษาเอกสารและงานวิจัยทางการศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจะพบว่าเครื่องมือที่ใช้เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึก ศึกษา กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเพียงแบบวัดความตระหนักการปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีลักษณะเป็นแบบสถานการณ์แบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก โดยกำหนดสถานการณ์ที่เด็กต้องพบเจอในปัจจุบัน ซึ่งศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 4-6 ผู้วิจัยจึงได้แนวคิดจากการศึกษางานวิจัย โดยจะสร้างลักษณะของข้อคำถามเป็นการกำหนดสถานการณ์ที่นักเรียนอาจมีโอกาสพบเจอในชีวิตประจำวัน โดยให้

สอดคล้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข มีลักษณะเป็น 5 ตัวเลือกและใช้ทฤษฎีด้านจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom, and Masia (1964) [6] ซึ่งมีลำดับขั้นของทฤษฎีจิตพิสัยมี 5 ขั้น ประกอบด้วย 1) ขั้นการรับรู้ 2) ขั้นการตอบสนอง 3) ขั้นการเห็นคุณค่า 4) ขั้นการจัดระบบคุณค่า และ 5) ขั้นการสร้างลักษณะนิสัย สำหรับงานวิจัยนี้ได้นำทฤษฎีจิตพิสัยทั้ง 5 ขั้น มาเป็นเกณฑ์ในการสร้างตัวเลือกแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร แบบวัดที่สร้างขึ้นนี้เป็นเครื่องมือสำหรับครูใช้ในการตรวจสอบคุณลักษณะความพอเพียง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร และนำผลที่ได้จากการวัดไปส่งเสริมสนับสนุน ปลูกฝัง อบรมสั่งสอน และพัฒนานักเรียน ให้มีการปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.2 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแปลความหมายของคะแนนจากแบบวัด และสร้างคู่มือการใช้แบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 การสร้างแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แล้วศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการวัดคุณลักษณะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบ

ของผู้ที่มีคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.1.2 กำหนดองค์ประกอบของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และความมีภูมิคุ้มกันตนเอง 2 เงื่อนไข คือ ความรู้และคุณธรรม

3.1.3 สร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนดโดยข้อคำถามจะกำหนดสถานการณ์ที่นักเรียนอาจพบเจอในชีวิตประจำวันในประเด็นของคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม จำนวน 88 สถานการณ์

3.1.4 นำสถานการณ์แต่ละสถานการณ์มาสร้างตัวเลือกตามทฤษฎีจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom and Masia (1964) [6] ดังนี้

- 1) ชั้นรับรู้ (Receiving or attending)
- 2) ชั้นการตอบสนอง (Responding)
- 3) ชั้นการเห็นคุณค่า (Valuing)
- 4) ชั้นการจัดระบบ (Organization)
- 5) ชั้นการพัฒนาเป็นลักษณะนิสัย

(Characterization)

3.1.5 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับชั้นตามทฤษฎีจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom and Masia [6] คือ 1 2 3 4 5

ตัวอย่างข้อคำถามที่สร้าง

ข้อ 0 หลังจากที่ทุกคนในห้องเรียนได้เรียนการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายแล้ว

ทรงประกาศ: นำหวาน ดูประνομชิต กำลังศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ทั้งทางอินเทอร์เน็ต และหนังสือให้ดูเลย

นำหวาน:

ถ้านักเรียนเป็นนำหวาน นักเรียนจะตอบทรงประกาศว่าอย่างไร

ก. ประνομชิตก็ทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย (ชั้นการรับรู้ ให้ 1 คะแนน)

ข. ฉันก็ตั้งใจจะเขียนบัญชีรายรับ-รายจ่ายอยู่นะ (ชั้นการเห็นคุณค่า ให้ 3 คะแนน)

ค. ฉันจะทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย คุณครูจะได้เพิ่มคะแนนให้ (ชั้นการตอบสนอง ให้ 2 คะแนน)

ง. ฉันก็ทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย แบบประνομชิตและขอชื่นชมคนที่ทำแบบนี้ด้วย (ชั้นการพัฒนาเป็นลักษณะนิสัย ให้ 5 คะแนน)

จ. ทรงประกาศเธอมาทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายด้วยกันสิ ฉันทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายทุกวัน (ชั้นการจัดระบบให้ 4 คะแนน)

3.2 การศึกษาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

3.2.1 ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาการนิยามกรอบแนวคิด พิจารณาความเหมาะสมของการใช้ภาษาในแต่ละสถานการณ์เป็นการวัดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมทั้งตรวจสอบความตรงแต่ละตัวเลือกของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงว่าอยู่ในระดับต่างๆ ตามทฤษฎีจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom and Masia (1964) [6] แล้วปรับปรุงส่วนต่างๆ ตามคำแนะนำ

3.2.2 ตรวจสอบคุณภาพรายข้อในประเด็นของคำอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัด วิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบ Independent samples t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนของกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำของแต่ละข้อ

3.2.3 ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป MPlus และตรวจสอบคุณภาพในด้านความเที่ยง (Reliability) แบบความสอดคล้องภายในด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach

3.2.4 ตรวจสอบความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก (Known Group Technique) โดยให้ครูผู้สอนโครงการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิด และมีเวลาอยู่กับนักเรียนมากจึงเป็นผู้ที่รู้จักนักเรียนมากที่สุด เป็นผู้คัดเลือกนักเรียนที่มีคุณลักษณะความพอเพียงสูง หรือต่ำ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณากลุ่ม

ที่รู้ว่ามีคุณลักษณะสูงคือ นักเรียนที่เป็นแกนนำโครงการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ส่วนกลุ่มที่เราคิดว่ามีคุณลักษณะความพอเพียงต่ำ พิจารณาจากเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน ที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษาในโรงเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้มาทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ t-test

3.3 การสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแปลความหมายของคะแนนสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ในรูปแบบคะแนนที่ปกติ (Normalized T-score) โดยนำคะแนนจากการหาเกณฑ์ปกติ (Norms) เพื่อใช้ตัดสินระดับคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.4 เขียนคู่มือการใช้แบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.5 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร 50 เขต มีจำนวนโรงเรียน 119 โรงเรียน มีจำนวนห้องเรียน 1,069 ห้อง และมีจำนวนนักเรียน 42,917 คนโดยการแบ่งตามกลุ่มการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบันแบ่งเป็น 6 กลุ่มประกอบด้วย กลุ่มกรุงเทพฯ กลาง กลุ่มกรุงเทพฯ ใต้ กลุ่มกรุงเทพฯ เหนือ กลุ่มกรุงเทพฯ ตะวันออก กลุ่มกรุงเทพฯ หนองแขม กลุ่มกรุงเทพฯ ใต้

3.6 กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาค้างนี้มี 4 กลุ่ม ดังนี้

3.6.1 กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเพื่อทดลองใช้แบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงครั้งที่ 1) Try out โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 คน

3.6.2 กลุ่มตัวอย่างเพื่อทดลองใช้แบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงครั้งที่ 2 (Try out) เพื่อตรวจสอบความมีอำนาจจำแนก (Discrimination) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการ

เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกลุ่มทดลองใช้เครื่องมีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง เลือกจากโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 94 คน

3.6.3 กลุ่มที่ 3 กลุ่มตัวอย่างสำหรับใช้ในการตรวจสอบตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัด และใช้ในการสร้างเกณฑ์สำหรับแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากแบบวัด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวนกลุ่มพื้นที่ 6 กลุ่ม 12 เขต 12 โรงเรียน 12 ห้อง จำนวนนักเรียน 483 คน

3.6.4 กลุ่มที่ 4 กลุ่มตัวอย่างสำหรับใช้ในการตรวจสอบความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4. ผลการวิจัย

4.1 การสร้างแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดในการสร้างแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีองค์ประกอบในการสร้างแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบความพอประมาณ องค์ประกอบความมีเหตุผล และองค์ประกอบความมีภูมิคุ้มกันตน มีข้อคำถามเพื่อวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในองค์ประกอบด้านความพอประมาณ 12 ข้อ องค์ประกอบด้านความมีเหตุผล 14 ข้อ และองค์ประกอบด้านความมีภูมิคุ้มกันตน 17 ข้อ รวมเป็น 43 ข้อ โดยผู้วิจัยสร้างให้มีจำนวนข้อคำถามมากกว่าจำนวนที่ต้องการใช้จริงคือสร้างข้อคำถามจำนวน 88 ข้อ

4.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพในด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการเชิงเหตุผลของข้อคำถามในแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านเศรษฐกิจพอเพียง โดยแบบวัดมีจำนวน 2 ฉบับฉบับละ 3 คน คัดเลือกข้อคำถามและปรับปรุงส่วนต่าง ๆ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งตรวจสอบความตรงแต่ละตัวเลือกของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียง ว่าอยู่ในระดับต่าง ๆ ตามทฤษฎีจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom and Masia (1964) [6] ซึ่งพบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามและตัวเลือกในแบบวัดจำนวน 88 ข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อคำถามทุกข้อมีความตรงตามเนื้อหา กล่าวคือ มีความสอดคล้องกับนิยามของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มุ่งวัดตามเกณฑ์การพิจารณาที่กำหนดว่าข้อคำถามมีค่า IOC มากกว่า 0.50 ถือเป็นข้อคำถามที่มีความตรงตามเนื้อหาจากนั้นนำแบบวัดที่สร้างขึ้นจัดเป็นชุดแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อตรวจสอบคุณภาพดังนี้

การทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนที่บึงกรวิทยาพัฒนา (วัดน้อยใน) ในพระราชูปถัมภ์ ฯ จำนวน 20 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของคำชี้แจงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รูปแบบการจัดพิมพ์ การจัดเรียงข้อคำถามในแต่ละข้อการจัดวางข้อคำถามกับตัวเลือกแต่ละหน้าและตรวจสอบความเหมาะสมของเวลาที่นักเรียนใช้ในการทำแบบวัดพบว่านักเรียนมีความเข้าใจข้อคำถามและตัวเลือกเป็นอย่างดี และใช้เวลาในการทำแบบวัด 50 นาที

การทดลองครั้งที่ 2 กับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน จำนวน 94 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถาม เป็นรายข้อในด้านคำอ่าน คำจำแนก พบว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือค่า t ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 75 ข้อ แสดงว่าเป็นข้อคำถามที่สามารถจำแนกคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูง และต่ำออกจากกันได้อย่างแท้จริง โดยมีค่า t อยู่ในช่วง 2.32-

8.16 จากนั้นผู้วิจัยจึงพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ให้ได้จำนวนข้อคำถามตามโครงสร้างของแบบวัดจำนวน 43 ข้อ เพื่อทดลองใช้ครั้งที่ 3 การทดลองครั้งที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 12 โรงเรียน จำนวน 483 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพรายฉบับของแบบวัด ในประเด็นของความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) พบว่าแบบวัดมีความตรงเชิงโครงสร้างซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบความพอประมาณ องค์ประกอบความมีเหตุผล องค์ประกอบความมีภูมิคุ้มกัน โครงสร้างแบบวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 862.55 ($p = .071$) ที่ df เท่ากับ 803 ค่าดัชนี CFI มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนี TLI มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนี RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.01 ค่าดัชนี SRMR มีค่าเท่ากับ 0.03 และค่า (χ^2)/ df เท่ากับ 1.07 ตรวจสอบคุณภาพในด้านความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดทั้งรายด้านและรายฉบับ แบบวัดมีความสอดคล้องภายใน โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พบว่าค่าความเที่ยงทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบความพอประมาณ องค์ประกอบความมีเหตุผล และ องค์ประกอบความมีภูมิคุ้มกันตนเอง มีค่าความเที่ยงรายองค์ประกอบ คือ 0.78 0.79 และ 0.82 ตามลำดับ และแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

การทดลองครั้งที่ 4 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 จำนวน 70 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพในประเด็นความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) โดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก (Known group Technique) พบว่ากลุ่มที่รู้ว่ามีความรู้ความพอเพียงสูง คือ นักเรียนที่เป็นแกนนำโครงการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ส่วนกลุ่มที่เราไม่รู้ว่ามีคุณลักษณะความพอเพียงต่ำ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 มีค่า t เท่ากับ 5.98 แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้นมีความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity)

4.3 การสร้างเกณฑ์ปกติแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียง

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครในองค์ประกอบความพอประมาณมีช่วงคะแนนที่ปกติ (Normalized T-score) ตั้งแต่ T12-T77 องค์ประกอบความมีเหตุผล มีช่วงคะแนนที่ปกติ (Normalized T-score) ตั้งแต่ T9-T76 และองค์ประกอบความมีภูมิคุ้มกันตนเอง มีช่วงคะแนนที่ปกติ (Normalized T-score) ตั้งแต่ T10-T75 ส่วนเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งฉบับมีช่วงคะแนนที่ปกติ (Normalized T-score) ตั้งแต่ T7-T78 ซึ่งแสดงถึงระดับของคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีความแตกต่างกันตั้งแต่ระดับต่ำมากจนถึงระดับสูงมาก

สำหรับการอ่านเกณฑ์ปกติจากคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งฉบับพบว่า คะแนนต่ำสุดถึงคะแนนสูงสุดซึ่งมีค่าเท่ากับ 43-215 คะแนน เมื่อแปลงเป็นคะแนนที่ปกติมีค่าอยู่ระหว่าง T7-T78 มีคะแนนดิบเฉลี่ยเท่ากับ 126.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 57.20 การใช้เกณฑ์ปกติทำได้โดยการนำคะแนนดิบที่ได้จากการทำแบบวัดไปเทียบกับคะแนนของเกณฑ์ปกติ แล้วอ่านเทียบคะแนนดิบให้เป็นคะแนนที่ปกติ ก็จะได้คะแนนคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งฉบับดังนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนรวม ทั้งฉบับ

คะแนนดิบ	T-NORMS	ระดับ
≥ 186 คะแนน	$\geq T65$	มีคุณลักษณะความพอเพียงในระดับสูงมาก
163-185 คะแนน	T55-T64	มีคุณลักษณะความพอเพียงในระดับสูง
137-162 คะแนน	T45-T54	มีคุณลักษณะความพอเพียงในระดับปานกลาง
110-136 คะแนน	T35-T44	มีคุณลักษณะความพอเพียงในระดับต่ำ
≤ 109 คะแนน	$\leq T34$	มีคุณลักษณะความพอเพียงในระดับต่ำมาก

4.4 การจัดทำคู่มือการใช้แบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร และการตรวจสอบคู่มือฉบับร่างเพื่อต้องการตรวจสอบความเป็นปรนัยของคู่มือ โดยนำคู่มือไปให้ครูประจำวิชาและครูประจำชั้น จำนวน 3 ท่าน ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการเก็บข้อมูล โดยให้ครูศึกษาคู่มือฉบับร่างแล้วนำไปบริหารการสอบ ตรวจให้คะแนนและแปลความหมายคะแนน เพื่อนำผลการใช้คู่มือฉบับร่างไปปรับปรุงคู่มือการใช้แบบวัดให้มีความเป็นปรนัยเพื่อจัดทำคู่มือฉบับจริงต่อไป ผลการศึกษาและใช้คู่มือฉบับร่าง เพื่อนำไปบริหารการสอบนั้นพบว่า ครูผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าคู่มือการใช้แบบวัดมีค่าชี้แจงและข้อปฏิบัติต่างๆ ที่ชัดเจนสามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย คู่มือการใช้แบบวัดดังกล่าวมีความเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ เพราะมีค่าชี้แจง และข้อปฏิบัติต่างๆ ที่ชัดเจนสามารถอ่านเข้าใจได้ตรงกัน มีส่วนประกอบที่สำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ พร้อมอธิบายถึงรายละเอียดต่าง ๆ อย่างชัดเจน รวมทั้งมีคะแนนมาตรฐานที่ปกติที่สามารถแปลความหมายระดับของคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครได้ เมื่อครูทุกท่าน ศึกษารายละเอียดในคู่มือฉบับร่างแล้ว เกิดความเข้าใจตรงกัน ก็สามารถดำเนินการสอบ และบริหารการสอบได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนโดยไม่มีข้อสงสัยใด ๆ เมื่อดำเนินการสอบ และ

การบริหารการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากครูทุกท่านทดลองตรวจให้คะแนน และแปลความหมายคะแนนจากแบบวัดที่นักเรียนทำ เพื่อต้องการศึกษาว่าเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนด และการแปลความหมายคะแนนนั้นมีความเป็นปรนัยหรือไม่ และสามารถตอบวัตถุประสงค์ของเครื่องมือได้หรือไม่ ผลปรากฏว่า ครูทุกท่านสามารถตรวจให้คะแนนได้อย่างถูกต้องตามที่ชี้แจงไว้ในคู่มือและนำเสนอผลการวัดได้อย่างถูกต้อง

5. อภิปรายผลการวิจัย

5.1 ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการเชิงเหตุผล

จากการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการเชิงเหตุผล ด้วยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ โดยการให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านเศรษฐกิจพอเพียง โดยแบบวัดมีจำนวน 2 ฉบับ เนื่องจากข้อสอบมีจำนวนมาก คือฉบับที่ 1 มีจำนวน 44 ข้อ และฉบับที่ 2 มีจำนวน 44 ข้อ จึงมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ ฉบับละ 3 ท่าน โดยข้อสอบแต่ละฉบับเป็นผู้เชี่ยวชาญคนละชุด แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ พิจารณาข้อคำถามกับองค์ประกอบที่วัด และพิจารณาความเหมาะสมของการใช้ภาษาในแต่ละสถานการณ์ว่าเป็นการวัดเรื่องหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่ ผลการตรวจสอบข้อคำถามของแบบวัดซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 88 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน จากทั้งหมด 3 ท่าน มีความเห็นตรงกันว่า ข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแบบวัดฉบับที่ 1 จำนวน 44 ข้อ มีข้อคำถามจำนวน 43 ข้อที่สามารถวัดพฤติกรรมได้ตรงตามนิยามที่กำหนด และแบบวัดฉบับที่ 2 จำนวน 44 ข้อ มีข้อคำถามจำนวน 43 ข้อที่สามารถวัดพฤติกรรมได้ตรงตามนิยามที่กำหนดดังนั้นผู้วิจัยได้ตัดข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเป็นผลให้ข้อคำถามในแบบวัดฉบับที่ 1 และ 2 เหลือข้อคำถามจำนวนฉบับละ 43 ข้อที่มีคุณภาพเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้หาคุณภาพต่อไป และพิจารณาตัวเลือกและเกณฑ์การให้คะแนนของคำตอบเป็นไปตามลำดับขั้นตามทฤษฎี

จิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom and Masia (1964) [6] ตามที่กำหนด ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้งหมดว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว และผู้ใช้สามารถพิจารณาให้คะแนนได้อย่างถูกต้องตรงกัน จะเห็นได้ว่าการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จะอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านเศรษฐกิจพอเพียง เป็นผู้พิจารณาตัดสินว่าข้อคำถามที่จะนำไปใช้วัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถวัดได้ตรงตามนิยามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ และเป็นคุณลักษณะที่ตรงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดังที่พรทิพย์ [7] กล่าวว่า การสร้างแบบวัดไม่ว่าจะเป็นชนิดใดหรือมีความมุ่งหมายอย่างไร จะต้องมีการบวกรายการอย่างเป็นขั้นตอน และมีระบบเพื่อที่จะได้แบบวัดที่ดีมีคุณภาพ จากเหตุผลดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า แบบวัดฉบับนี้มีความตรงเชิงเนื้อหา

5.2 อำนาจจำแนก (Discrimination)

ผลจากการนำแบบวัดไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบวัดเพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์ไปใช้ โดยนำผลการทดสอบมาทดสอบสถิติ t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์พิจารณาคัดเลือกข้อคำถามในแต่ละข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับพวงรัตน์ [8] และฉัตรศิริ [9] ได้กล่าวว่า ถ้าเครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่ถามความคิดเห็น หรือเป็นมาตราวัดทัศนคติใช้วิธีการหาค่าอัตราส่วน t เป็นรายข้อตามวิธีการของ t-test การคัดเลือกข้อที่ใช้ได้โดยคัดเลือกที่ t-test มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่าข้อคำถามนั้นสามารถแยกคนที่มีลักษณะต่างกันสองกลุ่มออกจากกันได้ ซึ่งข้อความทุกข้อของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า t อยู่ในช่วง 2.74-8.16 ถือว่าแบบวัดที่สร้างขึ้นมีอำนาจจำแนก และมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้วัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครได้

5.3 ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า แบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความตรงเชิงโครงสร้างที่ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบความพอประมาณ องค์ประกอบความมีเหตุผล องค์ประกอบความมีภูมิคุ้มกัน โครงสร้างของแบบวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 862.55 (p -value = .071) ที่ df เท่ากับ 803 ค่าดัชนี CFI มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนี TLI มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนี RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.01 ค่าดัชนี SRMR มีค่าเท่ากับ 0.03 และค่า (χ^2)/ df เท่ากับ 1.07 นั่นคือรูปแบบการวัดมีความตรงเชิงโครงสร้าง สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี CFI และ TLI ที่มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนี RMSEA และ SRMR มีค่าเข้าใกล้ 0 และ (χ^2)/ df มีค่าน้อยกว่า 2 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลที่ประกอบด้วย ค่าไคสแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) ค่า (χ^2)/ $df < 2.00$ สอดคล้องกลมกลืนดีค่า CFI และ TLI ≥ 0.95 สอดคล้องกลมกลืนดี ค่า RMSEA และ SRMR $< .05$ สอดคล้องกลมกลืนดี [10] สรุปได้ว่าแบบวัดฉบับนี้มีความตรงเชิงโครงสร้าง สามารถวัดได้ด้วยข้อคำถามจากตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบความพอประมาณ องค์ประกอบความมีเหตุผล องค์ประกอบความมีภูมิคุ้มกันตน และเป็นไปตามกรอบแนวคิดของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5.4 ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity)

ผลการตรวจสอบคุณภาพรายฉบับของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครในประเด็นความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก (Known Group Technique) ซึ่งให้ครูผู้สอนคัดเลือกนักเรียนที่มีคุณลักษณะความพอเพียงสูง หรือต่ำ ใช้สถิติ

ทดสอบ t -test ซึ่งพิชิต [11] ได้กล่าวไว้ว่าวิธีการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย คุณลักษณะของกลุ่มรู้จักอยู่แล้ว คือกลุ่มที่รู้ว่ามีคุณลักษณะที่ต้องการวัดกับกลุ่มที่รู้ว่าไม่มีคุณลักษณะที่ต้องการวัด แล้วนำคะแนนเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่มมาทดสอบความแตกต่าง ถ้ากลุ่มที่มีคุณลักษณะที่จะวัดมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า กลุ่มที่ไม่มีคุณลักษณะที่จะวัดอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าแบบทดสอบนี้มีความตรงตามสภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพินดา [12] ได้มีการตรวจสอบความตรงตามสภาพ โดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก (Known Group Technique) ทำการคัดเลือกพ่อแม่มักกลุ่มรู้จักโดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้คัดเลือกกลุ่มรู้จักสูง หรือต่ำ เกณฑ์การจำแนกพ่อแม่ที่มีคุณภาพสูง หรือต่ำ เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่าง พบว่า พ่อแม่ที่มีคุณภาพความเป็นพ่อแม่สูงกว่าส่วนพ่อแม่ที่มีคุณภาพความเป็นพ่อแม่ต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งจากการทดสอบเพื่อหาความตรงตามสภาพของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มที่รู้ว่ามีคุณลักษณะความพอเพียงสูงและกลุ่มที่รู้ว่ามีคุณลักษณะความพอเพียงต่ำมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่า t เท่ากับ 5.98 แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้นมีความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) เนื่องจากกลุ่มที่รู้ว่ามีคุณลักษณะความพอเพียงสูง คือนักเรียนที่เป็นแกนนำโครงการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ส่วนกลุ่มที่เราทราบว่าไม่มีคุณลักษณะความพอเพียงต่ำ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีคุณลักษณะความพอเพียงที่แตกต่างกัน เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่มมาทดสอบความแตกต่าง พบว่าถ้ากลุ่มที่มีคุณลักษณะความพอเพียงสูงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีคุณลักษณะความพอเพียงต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือแบบวัดนี้สามารถแสดงคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครได้ตรงตามความเป็นจริงของนักเรียน

5.5 ความเที่ยง (Reliability)

ผลการตรวจสอบคุณภาพรายฉบับของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครในประเด็นของความเที่ยงเพื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของข้อคำถาม กล่าวคือ หากข้อคำถามในแบบวัดมุ่งวัดในเนื้อหาเดียวกัน มีค่าความสัมพันธ์กันสูงแล้ว เครื่องมือนั้นก็จะมีค่าความเที่ยงจากการคำนวณสูงด้วย โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง แบบความสอดคล้องภายใน ด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เนื่องจากการตรวจสอบด้วยวิธีนี้เหมาะสำหรับเครื่องมือที่มีความเป็นเอกพันธ์ นั่นคือ เครื่องมือที่มุ่งวัดคุณลักษณะเดียวกันหรือเรื่องราวเดียวกัน ซึ่งวิธีการตรวจสอบนี้สามารถใช้ได้กับเครื่องมือที่มีการให้คะแนนเป็นระดับ โดยผลของการตรวจสอบค่าความเที่ยงของงานวิจัยครั้งนี้พบว่า ค่าความเที่ยงแต่ละองค์ประกอบมีค่าเท่ากับ 0.78-0.82 จากการตรวจสอบ แสดงให้เห็นว่าแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีจำนวน 43 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 เพราะมีกระบวนการสร้างอย่างเป็นขั้นตอน และมีระบบ และแบบวัดที่สร้างขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก การตรวจความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันโครงสร้างของข้อสอบเป็นไปตามทฤษฎีของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงเป็นผลให้แบบวัดที่สร้างขึ้นมานั้นมีค่าความเที่ยงสูง และสามารถนำไปใช้ได้

5.6 เกณฑ์ปกติของแบบวัด

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2556 ภาคเรียนที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้มาจากการสุ่มหลายขั้นตอน จำนวน 483 คน การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดอยู่ในรูปแบบของคะแนนที่ปกติ (Normalized T- Score) และได้สร้างสมการถดถอยเพื่อขยายขอบเขตของคะแนนดิบ ให้ครอบคลุมทุกช่วงคะแนน พบว่า มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 43-215 คะแนนเมื่อแปลงเป็นคะแนนที่ปกติมีค่าอยู่

ระหว่าง T7 – T78 ผลปรากฏว่า สามารถนำคะแนนที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ปกติ และแปลผลเป็นระดับคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างครอบคลุม ดังที่พรทิพย์ [7] และ ล้วนและอังคณา [13] ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างเกณฑ์ปกติที่เหมาะสมต้องมีความเป็นตัวแทนที่ดี ตรงประเด็น เป็นปัจจุบัน สามารถนำมาเปรียบเทียบได้ และมีความเหมาะสม ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี แต่มีข้อจำกัดคือสามารถใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้กับนักเรียนในจังหวัดอื่น และเมื่อเวลาผ่านไปก็ควรที่จะมีการพัฒนาปรับปรุงให้เกณฑ์ปกติมีความเป็นปัจจุบันเสมอ

5.7 คู่มือการใช้แบบวัด

จากการที่ผู้วิจัยได้เขียนคู่มือฉบับร่างแล้วนำไปทดลองใช้ในการบริหารการสอบด้วยการให้ครู จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ทดลองใช้เพื่อศึกษาความเป็นปรนัยของคู่มือ พบว่า เมื่อครูทุกท่านได้ศึกษาและใช้คู่มือฉบับร่างแล้วครูทุกท่านมีความเข้าใจที่ตรงกันสามารถบริหารการสอบได้ถูกต้องในทุกขั้นตอนตามที่ได้ชี้แจงไว้ในคู่มือ สามารถตรวจให้คะแนน นำเสนอผลการวัดได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับพิชิต [11] กล่าวว่า คำชี้แจงของแบบทดสอบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของแบบทดสอบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอบปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และช่วยป้องกันปัญหา หรือความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินการสอบ นอกจากนั้น คำชี้แจงควรประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของการวัด ลักษณะของแบบทดสอบ จำนวนข้อสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ วิธีการตอบ และการตรวจให้คะแนน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าคู่มือการใช้แบบวัดฉบับนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสร้างคู่มือเป็นคู่มือที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ได้ต่อไป

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 การนำแบบวัดคุณลักษณะความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครไปใช้ ผู้บริหาร การสอบควรศึกษาคู่่มือการใช้แบบวัดให้เข้าใจแล้วปฏิบัติ ตามซึ่งประกอบด้วย การดำเนินการสอบ การตรวจให้ คะแนน การแปลความหมายคะแนน และการนำเสนอผล การวัด เพื่อให้การบริหารการสอบได้มาตรฐานเป็นไป ในรูปแบบเดียวกัน

6.1.2 การนำผลการแปลความหมายคะแนนที่ ได้จากแบบวัดไปใช้นั้น เมื่อครูทราบถึงระดับคุณลักษณะ ความพอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ นักเรียนในรายองค์ประกอบและภาพรวมแล้ว ครูสามารถ นำผลของนักเรียนแต่ละคนมาวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าใน ระดับของห้องเรียน และระดับชั้นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครนักเรียนมีระดับคุณลักษณะความ พอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน ในรายองค์ประกอบและภาพรวมเป็นอย่างไร เพื่อให้ครู สามารถจัดกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ตามความ เหมาะสม

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ข้อคำถามที่สร้างขึ้นในแบบวัดฉบับนี้ สร้างขึ้น เพื่อใช้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสถานการณ์ของนักเรียนใน สังคมเมือง ถ้านำไปใช้กับกลุ่มประชากรอื่นควรพิจารณา ตามสภาพสังคม และบริบทของกลุ่มประชากรเพื่อใช้ในการ พัฒนาข้อคำถามให้ตรงกับบริบทของกลุ่มประชากร

6.2.2 การใช้เกณฑ์ปกติสำหรับแปลความหมาย ของคะแนนจากการทำแบบวัดฉบับนี้เป็นเกณฑ์สำหรับ แปลความหมายคะแนนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน เขตกรุงเทพมหานคร หากต้องการนำแบบวัดไปใช้กับ กลุ่มประชากรอื่น ควรนำไปปรับปรุง และมีการสร้าง เกณฑ์ปกติใหม่สำหรับการแปลความหมายคะแนน

6.2.3 ควรมีการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะความ พอเพียงตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรูปแบบของ ระบบฐานข้อมูลโดยการประมวลผลผ่านทางคอมพิวเตอร์ เพื่อให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง โดยนักเรียนสามารถเข้า สู่ระบบฐานข้อมูลเพื่อตอบแบบวัดได้ทันทีที่ต้องการ ช่วย ให้นักเรียนทราบระดับคุณลักษณะความพอเพียงตาม หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่แท้จริง และสามารถ ประเมินคุณลักษณะความพอเพียงของตนเองได้รวดเร็ว

และสะดวก โดยนักเรียนจะเป็นผู้ดำเนินการสอบด้วย ตนเองทุกขั้นตอน

7. เอกสารอ้างอิง

- [1] ปภัสรา คล้ายชม. (2555). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปลายในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [2] กรมสุขภาพจิต. (2553). **บทความวิจัยกับความฟุ่มเฟือย** (Online). [www.http://clinicrak.com/article/disarticle.php?no=15711](http://clinicrak.com/article/disarticle.php?no=15711), กันยายน 2555.
- [3] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2555-2559**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- [4] กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- [5] ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2553). **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [6] Krathwohl, D.R., B.S. Bloom and B.B. Masia. (1964). **Taxonomy of Educational Objective: the Classification of Education Goal Handbook II: Affective domain**. New York: David Mckay Company.
- [7] พรทิพย์ ไชยโส. (2549). **เอกสารคำสอนวิชา 153522 การสร้าง และการพัฒนาแบบสอบมาตรฐาน**. ภาควิชาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [8] พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- [9] ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2552). การใช้ SPSS เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล (Online). <http://www.watpon.com>, 4 ธันวาคม 2555.
- [10] สุภมาส อังศโชติ และ คณะ. (2555). เอกสารประกอบการอบรม หลักสูตรการใช้โปรแกรม Mplus เพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- [11] พิเชิต ฤทธิ์จัญญ. (2551). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ฮาร์วอเพอร์เนอรัล.
- [12] พนิดา มารุ่งเรือง. (2538). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพความเป็นพ่อแม่: การวิเคราะห์คุณสมบัติทางจิตมิติโดยใช้ เอสอีเอ็ม กลุ่มพหุ. รายงานการวิจัย คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- [13] ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สวีริยสาส์น.